• SNIEČKAUS GYVENVIETĖS LAIKRAŠTIS •

GERA DIENA

Nr. 3 (10) Penktadienis, 1990 m. sausio 26 — vasario 1 d.

Leidžiamas nuo 1989 lapkričio mėn.

Kaina 5 kp.

LEIDZIAMAS IGNALINOS ATOMINĖS ELEKTRINĖS IR VAKARŲ STATYBOS VALDYBOS LĖŠOMIS

LIAUDIES VALDŽIA

Vis mažiau laiko lieka iki vasario 24 dienos, t. y. iki rinkimų į Respublikos Aukščiausiąją Tarybą. Nedaugiau laiko ir iki rinkimų į vietines Liaudies deputatų tarybas. Su šiais įvykiais daugelis šiandien sieja savo viltis ir planus. Apmąsto, ginčijasi, prognozuoja.

Penktame „Geros dienos" numeryje savo mintimis dėl naujų deputatų Tarybų formavimo principų su mūsų skaitytojais dalijosi B. Bulavinas. Šiandien mes publikuojame jo straipsnio tęsinį.

Pas mus liaudies valdžia praktiškai prasideda nuo nulio, ypač vietinėse Tarybose, kur šiandien labai reikalingi žmonės, kurių dėka liaudis realiai paveiks savo gyvenimą! Šią situaciją aš laikau pagrindine. Kaip gi ši idėja bus įgyvendinama, t. y. ar pasiruošusi, pavyzdžiui, Sniečkaus gyvenvietės Taryba paimti valdžią į savo rankas? Juk šitas kelias eina pirmiausia per savivaldą bei finansavimąsi. Nenusimanantys panašiuose reikaluose žmonės šį procesą įsivaizduoja labai paprastai: pasakys, girdi, kad nuo tokios dienos kreipkitės ne į partijos komitetą, o į vykdomąjį komitetą. Dabar valdžia ten! Viskas yra žymiai sunkiau. Valstybinės valdžios perdavimo mechanizmas dar ilgą laiką suksis vietoje. Taryba bus pilnavertis valdžios organas tik esant vienai itin svarbiai ir esminei sąlygai, t. y. jos deputatai turės išmokti valdymo meno.

Kaip nekeista, šio pagrindinio klausimo stabdys gali būti... partinių organų pozicija, tiksliau sakant tų partinių vadovų, kurie senoviškai, ankstesniame stiliuje, spręs ūkinius klausimus, užmiršdami, kad šiandien partijos veikloje politiniai klausimai yra svarbiausi. Baisios praeities pamokos liudija, kad viską ryjanti biurokratijos sistema, kuri dešimtis metų „terliojo" lenininio socializmo koncepcijos vertingumą, „legaliai" rėmėsi valstybine ir politine partijos valdžia.

Komunistams teks mokytis politinės kultūros, politinės mąstysenos, atsisakyti nuo valstybinių organų pakeitimo, pirmiausia Tarybų, ir vieningu frontu pasisakyti rinkimuose, kur doroviniai pagrindai būtų svarbiausi ir pagrindiniai. To mūsų liaudžiai reikia nė kiek ne mažiau, nei realios Tarybų valdžios.

Taip, komunistų partija nulemia politiką, nes ji yra ir lieka valdanti partija. Taip, ji parenka ir paskirsto savo (!) kadrus, bet... Teisinės valstybės kūrimo sąlygomis, ir tuo labiau teisinėje valstybėje, partija negali būti valdžios sistemoje. Kas šito dar nesuprato, tas, man atrodo, nesuprato ir pačios persitvarkymo esmės.

Noriu iškelti dar vieną labai svarbią problemą. Tai naujai išrinktos vietinės Tarybos darbo mechanizmas. Kaip buvo anksčiau? Tarybos aparatas nustato sesijų dienotvarkę, jis ruošia pranešimus, nutarimus ir sprendimus, paskiria pasisakančiuosius, netgi sprendžia apie ką kalbės! Ir priimtus nutarimus juk kontroliuoja aparatas. Kadangi mes kalbame apie liaudies valdžią, tai ir Tarybos neturi turėti jokių administracinio spaudimo elementų. Tarybų darbe, man atrodo, įstatymu turi tapti pilnas darbo formų ir metodų demokratizavimas. Priešingu atveju, dar nesutvirtėjusios kokybiškai naujoje formoje, Tarybos išsigims į senąją valstybinę mašiną. Vykdomojo komiteto aparatas turi ne įsakinėti, o vykdyti tai, ką nuspręs deputatų komisijos. Būtent jos yra pagrindinė Tarybų veiklos kryptis.

(Nukelta į 2 psl.)

KANDIDATAI IŠKELTI...

Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos formavimas prasideda nuo tų žmonių, kuriuos mes į ten iškeliame. Dėl ko iškeliame? Tikriausiai ne dėl to, kad jie padėtų pastatyti dar vienus kultūros namus arba įdarbinti gyventojus. Kaip įstatymiškas organas, būsimosios tarybos ieškos teisingų naujos demokratinės Lietuvos visuomenės sukūrimo kelių. Deputatų iš Sniečkaus uždavinys yra pagelbėti miesto integravimuisi į Respubliką per tokių įstatymų ar pataisų jiems paruošimą, kurie vienodame laipsnyje patenkintų ir miesto gyventojus, t. y. nacionalines mažumas Lietuvoje, ir Aukščiausiąją Tarybą.

Kaip yra iš tikrųjų? Sprendžiant iš dviejų kandidatų iškėlimo susirinkimų, stipriai jaučiamas rinkėjų polinkis savo kandidatuose matyti tokią jėgą, kuri padėtų Lietuvos Aukščiausiojoje Taryboje (?!) išspręsti Sniečkaus problemas. Be to, kiti pretendentai į kandidatus kaltinami tuo, kad jie, girdi, „ne taip jau daug padarę miesto labui". O kartais girdimas ir nekantrus klausimas:

„...O ką gi jūs konkrečiai ketinate padaryti miesto vystymuisi?"

Kas tai? Nesupratimas Aukščiausiosios Tarybos reikšmės Lietuvai, jos uždavinių? Arba neviltis, kitų mūsų problemų sprendimo kelių neperspektyvumas?

Nerimta yra galvoti, kad Aukščiausiosios Tarybos atstovas toks tampa dėl savo gimto miesto (rajono) suklestėjimo. „Paprasto" deputato atžvilgiu tai yra jau įsitikinimas: kam, girdi, mes jį tada siunčiame? Dėl to ir yra renkama atsitiktinai, tarybos, kaip įstatymų leidėjos, yra netobulos.

Kol savo deputato neišlaisvinsim nuo vietinių problemų bagažo, naujos tarybos neturėsime. Naujos tarybos naujas deputatas — tai nepriklausomas žmogus, kuriam vienodai brangūs ir Sniečkaus interesai, ir apskritai Lietuvos interesai. Jo rūpestis yra Lietuvos vystymasis, o joje — Sniečkaus, kaip dalies vystymasis. Tik taip. O kaip gi kitaip?

Konkrečiomis Sniečkaus problemomis rūpinsis vietinė taryba, remdamasi įstatymu dėl vietinės savivaldos. Taigi, Aukščiausiosios Tarybos deputato uždavinys vienu metu ir susiaurėja, ir nepaprastai sudėtingėja, nes jis turi apsiriboti tik įstatymo dėl vietinės savivaldos priėmimu. Bet tokio, kuris užtikrintų visišką laisvę, Sniečkaus problemų sprendimui, garantuotų sėkmę.

Remiantis tuo, kas buvo pasakyta, šiandien Aukščiausiojoje Taryboje tinkamesnis yra ne miesto, rajono, srities ar respublikos gynėjas, o tam tikros piliečių dalies gynėjas, kurios nuomone remdamasis deputatas įvertins dabartinę ir prognozuos būsimąją situaciją, priimdamas vieną arba kitą įstatymą. Mūsų atveju kalbama ne tiek apie miestą, kiek apie Lietuvos nacionalines mažumas, apie jų padėtį, teises, perspektyvas.

T. ANATOLJEVA

KANDIDATŲ Į LTSR AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS DEPUTATUS

Biografijos duomenys

PIROŽKOVAS SERGEJUS VIAČESLAVOVIČIUS, gimęs 1958m., TSKP narys, rusas, išsilavinimas aukštasis, Ignalinos atominės elektrinės šiluminių-automatinių matavimų cecho inžinierius.

Nuo 1977 iki 1982 metų — fizinių bandymų laborantas, Semipalatinsko miesto suvienytos ekspedicijos poligrafinių įrengimų derintojas.

Nuo 1982 iki 1989 metų — suvirintojas elektra Ignalinos atominės elektrinės šiluminių-automatinių matavimų cecho vyr. inžinierius.

Vedęs. Yra Sniečkaus gyvenvietės partinio komiteto biuro narys.

Ypatybė: **Miesto partijos komitętas iškėlė jį kandidatu Ignalinos atominėje elektrinėje užpildytų anketų rezultatų dėka, parodžiusių jo populiarumą.**

VYSKUPAS ANTONIJUS (pasaulietiškai Čeremisovas Ivanas Ivanovičius), gimęs 1939 metais, rusas, yra Vilniaus ir Lietuvos stačiatikių vyskupijos valdytojas, vienuolis.

Nuo 1946 metų, po persikėlimo iš gimtųjų Voronežo vietų, su tėvais gyveno Vilniuje. Nuo 1957 metų — mokslas Minsko, paskui Maskvos Dvasinėje seminarijoje, toliau Maskvos Dvasinėje akademijoje (MDA) ir aspirantūroje prie MDA. Nuo 1973 iki 1975 metų stažavosi institute Šveicarijoje.

Tarnavo: Maskvos patriarchijos Išorinių dvasinių santykių skyriaus pirmininko asmeniniu sekretoriumi; Kauno apygardos šventyklų vyresniuoju šventiku; vyresniojo šventiko pavaduotoju Tokijuje (Japonija); Maskvos šventojo Danilos Vienuolyne. Maskvos Patriarcho nutarimu archimandritas Antonijus nuo 1989 metų balandžio 10-osios dienos paskiriamas Vilniaus ir Lietuvos vyskupu.

Sausio 11 dieną iniciatyvinė grupė, sudaryta iš 13 žmonių, sukūrė savarankiškos Lietuvos Komunistų partijos Sniečkaus gyvenvietės organizaciją teritoriniu principu.

Elektrinės pamainos viršininkas G. Lipunovas išrinktas partinės grupės sekretoriumi, o rajono partinio komiteto instruktorius V. Arbačiauskas — pavaduotoju.

Dabartiniu metu yra registruojami komunistai, palaikantys Lietuvos Komunistų partijos XX suvažiavimo sprendimus. Ruošiamas viso miesto partinis susirinkimas, kuris įvyks vasario mėnesio viduryje.

* * *

Sniečkaus partinėse organizacijose baigiasi referendumas, kurio eigoje komunistai turėjo išsakyti savo pažiūrą į Lietuvos Komunistų partijos XX suvažiavimo nutarimus ir dėl LKP išstojimo iš TSKP. Iš 60-ties partinių organizacijų susirinkimai vyko 54-iose, juose dalyvavo 1208 komunistai.

Lietuvos Komunistų partijos XX suvažiavimo sprendimus laiko klaidingais ir neteisėtais 76,6 proc. gyvenvietės partinių organizacijų TSKP narių, 84,1 proc. — iš VSV-os ir 70,6 proc. — iš IAE partinių organizacijų. Su suvažiavimo nutarimais sutinka atitinkamai 16,1 proc., 6,8 proc. ir 18,4 proc.

Balsavimo metu susilaikė ir neišsakė savo požiūrio — gyvenvietės organizacijose 16,1 proc., VSV-oje — 9,1 proc. ir IAE — 10,9 proc. narių.

Apskritai Sniečkuje vieningumą su TSKP palaiko 78,3 proc. komunistų.

LIAUDIES VALDŽIA

(Atkelta iš 1 psl.)

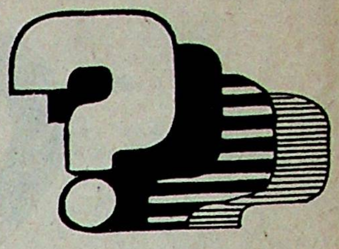
Pabaigai keletas minčių apie kai kurias darbo su rinkėjais formas priešrinkiminės kampanijos metu. Man atrodo, rinkėjų klubai nedirbo nieko, išskyrus vienareikšmę trafaretinę reklamą, rinkimų dieną tapdami balsavimo patalpa. Manau, kad ne mitingų „apokalipsėje“, kuri tapo piktų kritikų ir demagogų mėgstamiausia vieta, o būtent rinkėjų klubuose, t. y. labiau dalykiškoje aplinkoje, turi būti kritiškai analizuojamos kandidatų į deputatus programos. Galbūt šiuose klubuose būtinai reikia sukurti tarybas, kurios galėtų rekomenduoti vykdomajam komitetui kandidatūras į deputatų komisijas, sudaromas baigiantis rinkimams.

Savaime suprantama, kad būsimųjų kandidatų į deputatus politinių, dalykinių ir moralinių savybių vertinime yra labai daug kriterijų. Bet svarbiausias kriterijus, manau, turi būti mokėjimas dirbti valstybinį darbą, deputato gabumas neįprastai mąstyti, politinė ir teisinė kultūra, nuodugnus savo miesto gyventojų poreikių žinojimas. Užteks į Tarybas tempti žmones, kurie viso labo gerai dirba gamyboje. Ir nors tai ne taip jau blogai, bet deputatui, liaudies išrinktam, to neužtenka.

Susimąstyk, rinkėjau. Susimąstyk, iš konjunktūrinės aplinkos jau svajojantis apie deputato mandatą. Susimąstykit kiekvienas. Ateina atsakingiausias laikotarpis. Nuo būsimųjų rinkimų rezultatų priklausys, kokiu keliu žengs persitvarkymas. Kol persitvarkymas neįvyks vietoje, mūsų gyvenime niekas nepasikeis. Mes visi turime pasikeisti, o su mumis kartu pasikeis ir pagrindinis liaudies valdžios instrumentas, t. y. Tarybos, ką ir patvirtina, deja, taip retai sutinkamas V. Lenino posakis: „Būtent Tarybos yra tas istoriškai susiklostęs instrumentas, vienintelis, galintis užtikrinti masių valios realizavimą“.

Kaip organizuoti visuomeninę biurokratijos kontrolę? „Kiekvienam pagal darbą!“ — bet ar tai yra socialinio teisingumo principas? Kodėl moteris vis daugiau netenka savo pozicijų visuomeniniame gyvenime? Kokiu keliu turi vystytis nacionaliniai santykiai (jau teisine tvarka mes tapome „nacionalinėmis mažumomis“)? Kokiu būdu turi vystytis Sniečkaus socialinė programa? Kas apgalvotos mokesčių politikos keliu suformuos vietinio biudžeto sistemą? Šie ir kiti klausimai turi atsispindėti kandidatų į deputatus priešrinkiminėse programose?

Eilinis priešrinkiminis maratonas startavo.

Lapkričio mėnesį „Geroje dienoje“ buvo išspausdintas „Sąjūdžio“ grupės telefono numeris, kur galėtų padėti dėl butų keitimo į Tarybų Sąjungos miestus. Kiek Sniečkaus gyventojų kreipėsi į Vilnių šiuo klausimu?

S. ZAKIROVAS

Dėl buto keitimo problemų į Vilnių, telefonu 63-46-54, kreipėsi 54 Sniečkaus gyventojai. Daugiau negu pusė iš jų tikisi pasikeisti su Maskva, Leningradu ir jų sritimis, o taip pat į sąjunginių respublikų sostinės. Dabartiniu metu atsakomieji pasiūlymai ateina iš Krasnodaro krašto, Donecko srities, Karagandos, Nikopolio, Kaliningrado ir kitų vietų. Įvykusių keitimų nedaug, bet jų yra.

BALČIUKEVIČIENĖ Dalia

Vilnius

JŪS NORITE KEISTIS?

Buto keitimas. Šis klausimas, kaip ir anksčiau, jaudina daugelį mūsų gyvenvietės gyventojų. Galimas daiktas, kad padidėjęs šiai problemai interesas surištas su įvykiais, vykstančiais respublikoje. O galbūt kažkas neišsprendė įsidarbinimo klausimo, kažkas turi šeimyninių ar kitų priežasčių. Vienu žodžiu, šis dalykas atrodo itin asmeniškas, bet taip tik atrodo iš pirmo žvilgsnio. Iš tikro situacija yra gana probleminė. Ir kadangi, kaip parodė praktika, teisininko R. Grebenj paaiškinimo gyvenamojo ploto keitimo klausimais, publikuoto 1989 metų balandžio 19 dieną „Taikaus atomo“ Nr. 16 neužtenka, mes grįžtame prie šios temos.

Sniečkuje seniai egzistuoja žinybinio gyvenamojo ploto keitimo problema. Ir vis dėlto, galbūt ir ne visais atvejais, bet klausimai buvo sprendžiami. Svarbiausia, reikėjo gauti „turtą“ iš įmonės vadovo. O paskutinė instancija, t. y. rajono vykdomasis komitetas, tokiuose atvejuose kliūčių nesudarydavo. Buvo laikomasi gyvenamųjų patalpų keitimo tvarkos instrukcijos, patvirtintos Lietuvos TSR Ministrų Tarybos nutarimu Nr. 141 dėl gyvenamojo ploto keitimo apribojimo, gauto iš įmonių... svarbiausių žemės ūkio šakų', ir tuo pačiu metu buvo atsižvelgiama į sudėtingas gyvenimiškas situacijas.

V. Sumovskio nuotr.

Bet štai nuo 1989 metų gruodžio mėnesio žinybinio gyvenamojo ploto keitimas nebeleidžiamas nei Sniečkaus viduje, nei su kitais Sąjungos miestais.

Būtinai reikia pasakyti apie tai, kad žinybinis gyvenamasis plotas yra tik IAE darbininkų butai, gauti nuo 1978 metų birželio 12 dienos, o VSV — nuo 1986 metų rugpjūčio 15 dienos. Subrangos bei gyvenvietės organizacijose gauti butai taip pat nėra žinybiniai. Vadinasi, jiems nėra taikomi nutarimo reikalavimai.

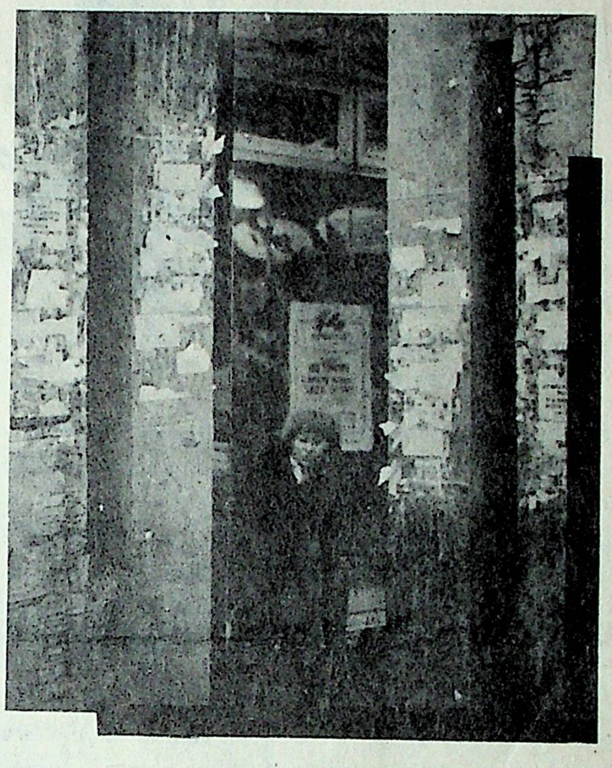
Gerai, kad nors Sniečkaus gyventojams egzistuotų vienodos keitimo taisyklės. Bet jau yra gyvenamojo ploto gavimo laiko ir darbo vietos diferencijavimas. Pasirodo, kad mažai gyvenvietės gyventojų gerai orientuojasi tuo klausimu išleistų įvairių nutarimų punktų ir paragrafų vingrybėse. Žmonės patenka į spąstus. Keitimuisi į kitą miestą ar Sniečkaus viduje gali būti daugybė priežasčių. O teisės tam nėra, apie ką Ignalinos atominės elektrinės ir Vakarų statybos valdybos administracija ne visada praneša naujai atėjusiems į darbą. Tai, taip sakant, yra „žinybinės vidaus“ problemos. Bet dar yra ir „respublikinės“ reikšmės.

Omenyje turimos priemonės, nukreiptos į rusiškai kalbančių gyventojų įvažiavimo į respubliką apribojimui. Vienas šio uždavinio sprendimo būdų yra keitimų kontrolė iš rajono vykdomojo komiteto pusės (iki 1989 m. kovo mėn.) ir Sniečkaus gyvenvietės Tarybos pusės, dabartiniu metu. Keitimosi klausimų teisinis pagrindas yra visos tos mums žinomo nutarimo normos. Vietinės valdžios besąlygiškas šio dokumento vykdymas keitimosi tikimybę praktiškai pavertė nuliu.

Štai nesenas pavyzdys. Į redakciją kreipėsi S. Salevas — pasipiktinęs jaunuolis, kai po įvairiausių parašų, pažymų, dokumentų keitimui Sniečkaus viduje rinkimų, praėjus keliems mėnesiams, jis staiga sužino, kad Vykdomojo komiteto posėdyje jam davė neigiamą atsakymą. Ir nieko nepadarysi — tvarkingai laikomasi nutarimo! Nors tame pačiame vykdomajame komitete žmogiškai supranta ir atjaučia žmones, neturinčius teisės į keitimąsi, vis dėlto sprendimus dėl prašymo atmetimo priima. Tiksliau sakant, pildo kažkieno valią.

Visai tinkamą palyginimą pasakė tas jaunuolis, atsidūrusių panašioje situacijoje žmonių adresu: „Mes, kaip šuoliniai arkliai, visą laiką įveikiame kliūtis“. Taip, kliūčių, iš tikrųjų, nemažai.

Su pirma iš jų potencialus „keitėjas“ susiduria jau skelbimų lentos studijavimo stadijoje. Ne toks jau didelis siūlomas pasirinkimas, pagrinde mūsų šakos miestai. Po Černobylio staigiai nukrito Sniečkaus paklausa.

A. Jefimovo nuotr.

Antroji kliūtis, kaip mes jau kalbėjome, yra sąlygojama IAE ir VSV teise reguliuoti gyvenviečių prie atominių elektrinių gyventojų kontingentą, savaime suprantama, įmanomose ribose.

Trečioji kliūtis yra iš respublikos pusės, t. y. per vietines tarybas. Nepriklausomai nuo to, leido keitimąsi administracija ar ne, vis dėlto geriau jį uždrausti. O jeigu butą, vidinių keitimų metu tapusį nežinybiniu, pakeis į kitą miestą.

Kam tada tos pačios elektrinės viza, jei jos sutikimas arba nesutikimas yra „karštas kompresas mirusiajam“. Juk visvien galų gale neleis.

O ką gi daryti Sniečkaus gyventojams? Surasti norinčius keistis ir taip sunku. Konkrečiame atvejyje A. Salevui prireikė pusantrų metų. O ką daryti tiems, kurie išsiskyrė ir nori pakeisti žinybinį butą. Netgi jie dabar to padaryti negali.

Visa ši situacija yra absurdiška, nelogiška. Niekur manęs nesugebėjo įtikinti, kad tai turi prasmę. Todėl leisiu sau kai kurias, galbūt ir ginčytinas prielaidas. Ar respublikai ne tas pats Ivanovas gyvena Sniečkuje ar Petrovas, atvažiavęs po butų pakeitimo? Atvirkščiai, da, geriau. Važiuojantis žino kur važiuoja, t. y. jis yra potencialus vykstančių respublikoje permainų vienmintis, o norintis išvažiuoti turbūt yra kažkuo nepatenkintas. Tai kam jį sulaikyti? O kas, jei siekiama tokio tikslo, t. y. norima sukurti sąlygas, kad žmogus išvažiuotų, palikęs netgi butą?

Kas gi yra Sniečkus — respublikos miestas ar rezervatas?

O. BERIOZA

Kandidatas į Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos deputatus vyskupas Antonijus 31 sausio atvyksta į susitikimą su rinkėjais.

12 valandą jis apsilankys ligoninėje;

14 valandą numatoma ekskursija į IAE;

16 valandą — susitikimas su elektrinės kolektyvu 185 pastato konferencijų salėje;

19 valandą — susitikimas su gyvenvietės žmonėmis statybininkų klube. Kviečiami visi.

Spąstai praeiviams

Kreipiuosi į Jus Taikos g-tvės Nr. 70 ir Draugystės g-tvės Nr 1 ir Nr. 3 namų gyventojų vardu. Dalykas yra tas, kad dar lapkričio mėnesį, kai nebuvo sniego, mūsų kieme išrausė griovį prie 87 pastato (laboratoriniai korpusai Taikos ir Statybininkų gatvių kampe). Išrausti tai išrausė, bet ar tai laiku kabelio neatvežė, ar žiema nelaiku atėjo, tik kabelis jame nenutiestas ir griovys liko neužkastas. Matomai, dabar jau iki pavasario. O griovys, beje, kerta dvi pėsčiųjų perėjas.

Dabar, kai pasnigo sniegas, maža to, kad griovio nesimato, bet dar ir slidu — sėkmingai neperšoksi. Štai ir kyla klausimas: jei jau kabelio nutiesimą uždelsė, tai buvo galima nutiesti tiltelius per griovį?

Išaiškinkite, prašau, kas taip nerangiai dirba ir kieno sąžinėje bus praeivių sulaužytos kojos.

A. BOGATKO
Ignalinos atominės elektrinės elektrocecho meistras

NUO REDAKCIJOS: Išsiaiškinome. Darbus uždelsė 2-oji statybos montavimo valdyba. Grioviai iškasti dar spalio mėnesį, kad nuties[illegible] kabelį.

Kas yra „Viltis?“

Gyvenvietės Tarybos vykdomajame komitete yra registruojamos visos naujai įsikūrusios įmonės ir kooperatyvai. Jų ten yra ištisi sąrašai. Bet skirtingai negu Vakarų rinkoje, mūsų pasiūlymams lyg ir nereikia reklamos. Išimtis yra tik videosalonai, puošiantys miestą savo pritrenkiančiais skelbimais. Visi kiti kol kas apsiriboja sutarčių sudarymu siaurame rate.

Tačiau, kas gi tai per įmonės? Tarp jų yra ir tokių, kurie gali būti naudingi užsakovams, t. y. įmonėms ir organizacijoms. Tačiau mus sudomino komjaunuoliška įmonė „Viltis“, organizuojanti gyvenvietėje mokamus lietuvių kalbos kursus. Be to, neatsižvelgdama į tas 27 grupes, kurios yra suorganizuotos „Žinijos“ draugijos ir kitų iniciatorių. Tiksliau panagrinėjus pasirodė, kad „Vilties“ galimybės žymiai platesnės ir kad kursai yra tik šalutinė jos veikla. Mūsų korespondentė T. Višneveckaja kalbasi su „Vilties“ direktoriumi SERGEJUMI KOSYREVU.

KORESP. — Sergejau, kas tai per įmonė?

S. K. „Viltis“ — tai komjaunuoliška įmonė, kurią įkūrė Ignalinos rajono komjaunimo komitetas. Faktiškai, „Viltis“ yra rajono komiteto ūkiskaitinis padalinys. Jį mes suorganizavome todėl, kad suteiktume jaunimo kūrybiniam ir intelektualiniam potencialui laisvę. Mūsų įmonės vadovus renka jos nariai, o tvirtina rajono komitetas.

KORESP. — Dabar labai daug įvairių įmonių, kooperatyvų ir kitų ūkiskaitinių įmonių. Kuo „Viltis“ skiriasi nuo jų? Nejaugi tik įmonės narių jaunyste?

S. K. — Mus labai dažnai painioja su kooperatyvais. Bet mūsų įmonė iš esmės skiriasi nuo kooperatyvo. Visa kooperatyvo nuosavybė, t. y. vystymosi, kaupimo fondai ir kt., priklauso jos nariams. Pas mus gi nuosavybė nėra privatinė. Įmonės uždarymo atveju, visi jos pagrindiniai fondai pereina į rajono komiteto balansą, t.y. pagal savo esmę mūsų įmonė yra socialistinė. Komjaunimas yra įmonės savininkas, męs gi, faktiškai, tik tvarkome jos darbą.

Tačiau „Viltis“ skiriasi ir nuo valstybinių įmonių. Visų pirma, mes žymiai daugiau turime laisvės, nežiūrint į fondinę struktūrą. Pabrėžiant komjaunimo autoritetą, ši aplinkybė mūsų partneriams garantuoja ūkinių tarpusavio santykių nepriklausomybę ir stabilumą. Antra, komjaunimas nustatė mums pakankamai didelį atskaitymo procentą darbininkų užmokesčiui. Tai užtikrina gerą užmokestį už kokybišką ir greitai padarytą darbą, kurį atlieka, savaime suprantama, nepagrindiniu darbo laiku. Faktiškai mes galime užtikrinti žymiai geresnį darbo apmokėjimą, negu daugelyje kooperatyvų.

KORESP. — Kokius konkrečius darbus Jūs galite atlikti?

S. K. — Mes atliekame įvairius intelektualinio charakterio darbus:

— pastatų ir mechanizmų projektavimą bei konstravimą;

— šiluminių-techninių, elektrinių ir elektromechaninių įrengimų remontą ir suderinimą;

— programinių kompleksų ir matematinio aprūpinimo sukūrimą.

Įmonėms mes teikiame ir kitas paslaugas. Dabartiniu metu mes organizuojame 136 medicininėje sanitarinėje dalyje ir II-oje specializuotoje projektinėje montavimo-derinimo valdyboje lietuvių kalbos mokymosi grupes, kurios sėkmingai funkcionuoja. Kaip taisyklė, visus darbus mes atliekame valstybinėmis kainomis ir normatyvais.

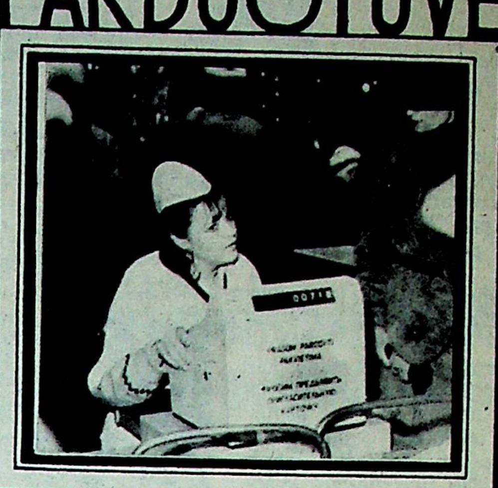
KORESP. — Darbų, surištų su technika, ypač programavimo, atlikimas, reikalauja labai aukštos kvalifikacijos. Jūs ją užtikrinate?

S. K. Mes ją garantuojame. Miesto įmonėse yra daug aukštos kvalifikacijos specialistų. Šių problemų sprendimui mes sudarome laikinus kūrybinius kolektyvus. Be to, į šiuos kūrybinius kolektyvus mes įtraukiame įvairių mokslinių Maskvos ir Leningrado organizacijų bei įstaigų specialistus, su kuriais esame užmezgę gerus dalykiškus kontaktus. Tai ir leidžia atlikti darbus aukštame techniniame lygyje. Taip, kad mes esame pasiruošę mūsų užsakovų darbų atlikimui. O kol kas, naudodamasis proga, pranešu telefoną, kuriuo galima skambinti mums lietuvių kalbos kursų organizavimo klausimu: 3-37-80, o taip pat mūsų atstovo A. Chomčiko darbo telefoną 2-99-37.

NUO REDAKCIJOS: Jeigu Jūs dar nemokate lietuvių kalbos, „Viltis“ suteiks galimybę ją išmokti!

• PARDUOTUVĖ • RENETAS •

SAUSIO 5 DIENA 18 VALANDA

Kaip jau rašėme savo laikraštyje, metų pabaigoje buvo uždaryti visi užsakymų stalai, anksčiau buvę „Vilkaragio“ ir „Klaipėdos“ parduotuvėse, ir atidarytas naujas, centralizuotas užsakymų stalas „Reneto“ parduotuvėje. Si naujovė kėlė abejones dar svarstymo stadijoje. Ar tikrai tokiu būdu bus išspręsti visi sunkumai, atsiradę aprūpinant maisto produktais pagal talonus?

Tik pirmą savaitę parduotuvė „Renetas“ dirbo pilnu apkrovimu, kada užsukome ten su fotokorespondentu. Ir, deja, pamatėme pažįstamą vaizdą, eilė prie mėsos, eilė prie kasos...

Nepatenkinti, suirzę pirkėjai, pavargę nuo grūsties vaikai... Šis įspūdis užfiksuotas fotojuostoje. Bet daug kas liko už kadro. Pavyzdžiui, kaip moteris du kvartalus vienoje rankoje tempia krepšį su produktais, o už kitos rankos laikosi pavargęs vaikas. Arba kaip šeima atsisako nuo kvietimo eiti į svečius, filmą, koncertą, nes šiandien yra jos diena parduotuvėje.

Eksperimentai, naujovės — visa tai gerai. Ką ir bekalbėti, prekybai yra reikalingos labiau tobulos darbo formos, kurios palengvintų, tame tarpe, ir pardavėjų, fasuotojų darbą. Ir naujovių ieškojimas ta prasme iš darbininkų aprūpinimo skyriaus pusės negali iššaukti nepasitenkinimo. Tik štai man atrodo, kad paskutinysis eksperimentas su užsakymų stalais atliktas, atsižvelgiant vien į prekybos, o ne į pirkėjų poreikius.

Bet kodėl aštuoniasdešimt devintųjų metų gale „davinio“ gavimo diena turi tapti „raudona“ kalendoriaus diena? Jei tai ketvirtadienis, tai jokią kitą savaitės dieną produktų negausi. Tai reiškia, kad ketvirtadieniais negalima nei sirgti, nei važiuoti į komandiruotę, nei užtrukti darbe, kitaip visos šeimos laukia priverstinis pasninkas.

Tikrai, geležinė tvarka! Tik štai nesuprantu jos prasmės. Kas atsitiks, jeigu žmogui suteiks galimybę gauti produktus savaitės bėgyje, kada jam to reikia ir kada patogu?

Nepasiteisino ir visų užsakymo stalų koncentravimas vienoje parduotuvėje. Eilės liko tos pačios, o parduotuvė pasidarė toli nuo namų. Štai ir tenka moterims iš pradžių bėgti į vaikų darželį pasiimti vaiko, o paskui su juo į užsakymų stalą. Nuobodūs šitie pasivaikščiojimai tarp metalinių krepšių...

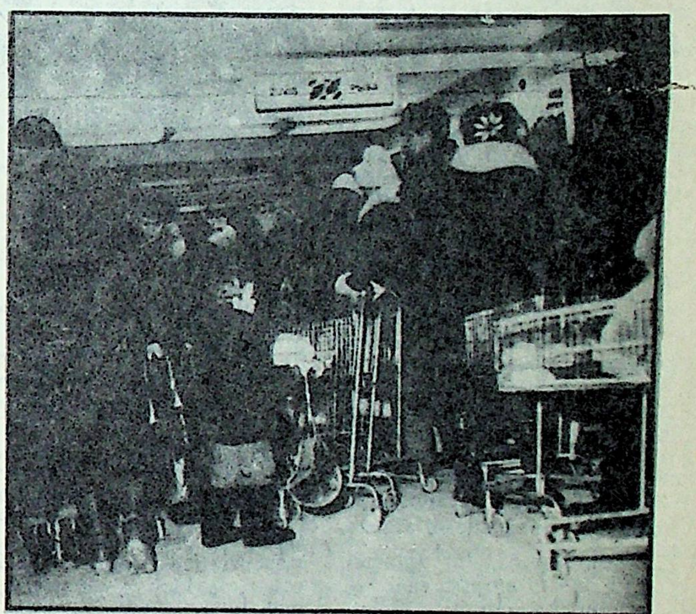
Na, o jeigu padaryti viską paprasčiau, t. y. „Renetą“ palikti kaip specializuotą užsakymų stalą, grąžinti užsakymų stalus į „Vilkaragio“ ir „Klaipėdos“ parduotuves, talonus laikyti galiojančiais savaitės eigoje... Ir tegul pirkėjas eina į tą parduotuvę ir tada, kada jam patogiau. Blogiau, kaip perdėtas centralizavimas ir „geležinė“ tvarka turbūt nebus.

R. SKATIKAITĖ

V. Sumovskio nuotraukos.

„Nuobodu vakarą leisti parduotuvėje tarp metalinių krepšių“, — sako mažylių akys.

„Kažkas tikino, kad eilių nebus...“

PASISTENKITE SUSPĖTI!

Jūs jau susipažinote su meninių-publicistinių leidinių periodiniais planais 1990 metams? „Stori“ žurnalai, kaip juos dabar vadina, vėl ruošia spaudai visą eilę seniai lauktų kūrinių: romanų, apysakų, pasakojimų ir eilėraščių. O, be to, praėjusių metų periodika turbūt dar ne visa perskaityta... Ką daryti? Numojus ranka sakyti, kad esi užsiėmęs ir peržengti visą šiuolaikinės rusų literatūros sluoksnį, kurios kūrinių skaitytojai laukė po dvidešimt ir trisdešimt metų? Ne ir dar kartą ne! Sugrįžkite prie praėjusių metų žurnalų, kol dar negavote naujų, sugrįžkite, jei ko nors dar nespėjote perskaityti.

Vakarų statybos valdybos SMV-2 Knygos mylėtojų draugijos pirmininkė Liudmila Kazika yra šiandien išėjusios rubrikos šeimininkė. Ji yra savotiškos „atmintinės“, skaitančiajai „Geros dienos“ publikai, iniciatorius ir atlikėjas. Pažymėsim, kad 1989 m. pats populiariausias iš „storų“ žurnalų, Sniečkaus gyventojų tarpe buvo „Roman-gazeta“ (817 prenumeratorių“, antroje vietoje buvo „Novyj mir“ (364 prenumeratoriai), o trečioje — „Družba narodov“ (302 prenumeratoriai). Ir tai 9 tūkstančiams Sniečkaus šeimų! Todėl tie, kurie neprenumeruoja šių žurnalų, galų gale gali susiorientuoti ko ir kur ieškoti. Pavyzdžiui, Sniečkuje tik 93 prenumeratoriai gaus Grosmano apysaką „Viskas bėga“, išspausdintą žurnale „Oktiabrj“. Nepraleiskite savo šanso!

Galimas daiktas, kad kažkam mūsų sąrašas pasirodys nepilnas. Bet, ketindami skaitytojams metų bėgyje dažniau priminti, kas, kur ir kada išspausdinta, mes tikimės paruošti labiau konkretesnes ir objektyvesnes apžvalgas. Aišku, kad per visus metus tai padaryti bus sunku.

Kas, kur, kada išspausdinta...

„ROMAN—GAZETA“

1. Vasilijus Belovas — KANONAI.
2. Anatolijus Kalininas — UŽDRAUSTA ZONA.
3. Anatolijus Rybakovas — ARBATO VAIKAI.

„NOVYJ MIR“

1. Aleksandras Solženycinas — GULAGO ARCHIPELAGAS. Skyriai iš knygos Nr. 8, 9, 10, 11.
2. Džordžas Oruelis — 1984, romanas. Nr. 2, 3, 4.
3. Leonidas Gabyševas — ODLENAS, ARBA LAISVĖS ORAS. Nr. 6, 7.
4. Grigorijus Medvedevas — ČERNOBYLIO SĄSIUVINIS. Nr. 6.

„DRUŽBA NARODOV“

1. Varlamas Šalamovas—PASAKOJIMAI. Nr. 5.
2. Rojus Medvedevas — N. S. CHRUŠČIOVAS. Politinė biografija. Nr. 7, 8, 9.
3. Aleksandras Bekas — SEKANČIĄ DIENĄ. Romanas. Nr. 8, 9.
4. Aleksandras Solženycinas — TANKAI ŽINO TEISYBĘ. Kino scenarijus. Nr. 11.

„ZNAMIA“

1. Rojus Medvedevas — APIE STALINĄ IR STALINIZMĄ. Nr. 1, 2, 3, 4.
2. Georgijus Vladimovas — ISTIKIMASIS RUSLANAS. (SARGYBINIO ŠUNS ISTORIJA). Apysaka. Nr. 2.
3. Josifas Brodskis — EILĖRAŠČIAI. Nr. 4.
4. Vasilijus Grosmanas — PASAKOJIMAI IR ESĖ. Nr. 5.
5. Varlamas Šalamovas — IŠ „KALMUKIŠKŲ PASAKOJIMŲ“. Nr. 6.
6. Fazilis Iskanderas — ŽMOGAUS STOTELĖ. Apysaka. Nr. 7, 8, 9.
7. N. S. Chruščiovas — ATSIMINIMAI. Nr. 9.
8. Vladimiras Karpovas — MARŠALAS ŽUKOVAS, JO BENDRAŽYGIAI IR PRIEŠAI KARO IR TAIKOS METAIS. Nr. 10, 11.

„MOSKVA“

1. N. M. Karamzinas — RUSIJOS VALSTYBĖS ISTORIJA. Nuo VI iki XI tomo (1462—1606 metai). Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.
2. A. Smirnovas — KAIP BUVO KURIAMA „RUSIJOS VALSTYBĖS ISTORIJA“. Nr. 1, 8, 11.
3. Vladimiras Nabokovas — Eilėraščiai. Nr. 6.

„NEVA“

1. R. Konkvestas — DIDYSIS TERORAS (Politiniai 20—30 metų procesai Tarybų Sąjungoje). Vertimas iš anglų kalbos. Nr. 9, 10, 11, 12.

„OKTIABRJ“

1. Vasilijus Grosmanas — VISKAS BĖGA. Apysaka. G. Vodolazovo įžanginis žodis. Nr. 6.
2. Aleksandras Čiakovskis — NIURNBERGO VAIDUOKLIAI. Romanas. Antroji knyga. Nr. 5, 6.

PAŽINTIS SU PAŽĮSTAMU

Įspūdingo ir originalaus savo forma bazaltinio riedulio, kuris yra prie prekybos centro, memorialinė lenta byloja, kad energetikų ir atomininkų miestas įkurtas 1975 metų rugpjūtyje, o antroji memorialinė lenta, prikalta prie Kosmoso g-tvės namo, pažymėto 6-tuoju numeriu, teigia apie tai, kad 1977 metų balandyje jame apsigyveno pirmieji gyventojai.

Į pirmąjį mikrorajoną įeina dar ir prie jo esantys 6-asis (turgaus rajono, profesinės technikos mokyklos, milicijos ir t. t.) ir 7-asis (viešbučio tipo namo) kvartalai.

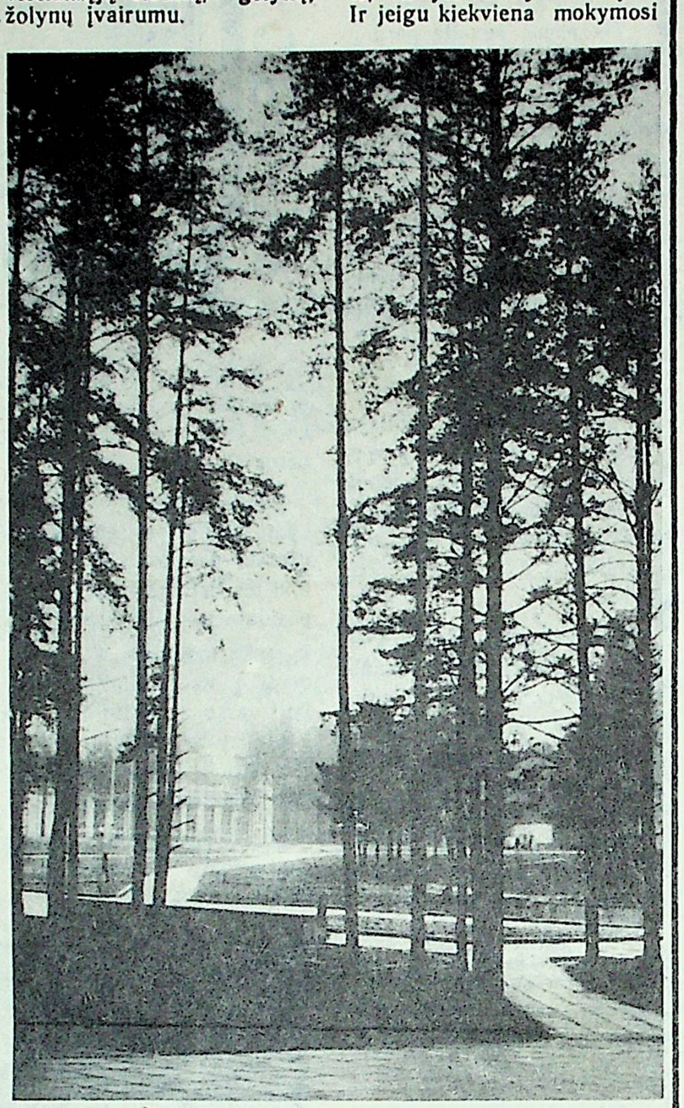
Sutinkamai su esama projektine dokumentacija, jame yra 301 tūkstantis kvadratinių metrų bendro ploto, tame skaičiuje yra 180 tūkstančių kvadratinių metrų gyvenamojo ploto. Mikrorajonas yra apskaičiuotas 22 tūkst. žmonių.

Miestas yra suprojektuotas ir pastatytas taip, kad jei, atsižvelgiant į statybines ir sanitarines normas vienam gyvenamos teritorijos hektarui vidutiniškai visame mikrorajono komplekse, įskaitant aukštų skaičiaus santykį, tenka 5650 kv. metrų gyvenamojo ploto, kuriame pastatyti gyvenamieji namai ir visuomeniniai objektai, tai faktiškai vienam hektarui sudaro tik 4050 kv. metrų. Arba 28 procentais mažiau, kas yra gyventojų naudai. O transporto magistralės suprojektuotos ir nutiestos taip, kad praktiškai neliečia gyvenamųjų namų masyvo.

Gana įdomu sužinoti, kad visa pirmojo mikrorajono teritorija sudaro 90,9 hektaro. 74 gyvenamieji namai išdėstyti mikrorajono komplekso generaliniame plane. Bet mūsų miesto projekto autoriai, skirtingai nuo daugelio kitų miestų architektų, žengė ryžtingą žingsnį šiuolaikinėje miesto statyboje. Mikrorajonų statybą priėmę už pagrindą, kaip, beje, ir viso miesto, neišraiškingų plytinių ir blokinių namų tipinius projektus, architektai, nepaisydami melagingo beprasmiškos ekonomikos jausmo estetikos žalai, sugalvojo išradingą tipinių pastatų blokavimą originalių plytinių įterpimų dėka, ir tuo pačiu sukūrė įdomų miesto siluetą.

Mikrorajono, ir aplamai, viso miesto projektavimo pagrindu, Leningrado projektuotojai paėmė tris principus.

Pirmasis principas — tai gyvenamosios aplinkos maksimalus įvairumas. Pereikite per mikrorajono kiemus ir jūs nesurasite tarp jų nė vieno panašaus vienas į kitą. Kiekvienas kiemas ir kiemelis mirga mažų architektūrinių formų įvairove, turėklų ir atraminių sienų, pagamintų iš skaldyto akmens arba betono, įrengimu, apšviečiamųjų žibintų, gėlynų, žolynų įvairumu.

Antrasis ir pats svarbiausias principas, kuriuo vadovavosi architektai, spręsdami miesto statybos klausimą, buvo tai, kad kiekvienas namas neturi būti panašus į kitą. Šį principą Leningrado architektai ir projektuotojai pavertė „projektavimo lozungu".

Trečią principą sudaro tai, kad, jei ankstesnio miesto statybos patirtis ir praktika rėmėsi atskirų objektų-akcentų, t. y. prekybos centrų, viešbučių, restoranų, kultūros namų, kino teatrų ir t. t., unikalumo kūrimo pagrindu, nekreipiant didelio dėmesio į gyvenamąją aplinką, tai mūsų atveju peržiūrimas kiekvienas miesto dalies vientisumas, nesvarbu ar tai būtų atskirai stovintis namas arba grupė namų, sujungtų įterpimų dėka, ar kafeterija arba paprasčiausia transformatorinė pastotė.

Naudodamiesi tomis žemiškomis gėrybėmis, kurias sukūrė projektuotojai ir statybininkai, klausydamiesi akmenyje sustingusios muzikos, mes turime tausoti, mylėti viską, kuo naudojamės mieste, kas yra mūsų nuosavybė. Ir jeigu kiekviena mokymosi diena Sniečkaus mokyklose prasidėtų nuo keleto žodžių apie miesto savigarbą, nuo tausojimo jausmo skiepijimo savo mokiniams, galbūt tada neturėtume sudaužytų žibintų ir vitrinų, išpjaustytų ir sulaužytų poilsio suolelių soduose ir kiemeliuose, išraiškingų užrašų ant sienų, ištryptų žolynų. O gyvenamųjų namų laiptinės būtų švarios ir tvarkingos.

Lašas po lašo ir akmenį pratašo. Tai nejaugi mes nesugebame skiepyti meilės ir tausojimo savajam miestui jausmo?

V. TARASOVAS,
Inžinierius-projektuotojas

D. Goldbergienės nuotrauka.

JEI PAREIŠKIMŲ NĖRA...

Gyvenvietės gyventojų kreipimasis į miliciją dėl jų buitinės ramybės sudrumstimo yra labai dažnas reiškinys. Ne juokai, nes praėjusiais metais tokių kreipimųsi buvo daugiau nei penki šimtai, t. y. panašiai dešimt per savaitę! Galima įsivaizduoti, kaip apsunkinamas milicijos darbas, jei jos darbuotojų skaičius, kaip ir anksčiau, atitinka gyvenvietės statusą, o žmogiškosios aistros joje itin miestietiško masto...

Dažnokai į miliciją ateina moterys skųstis triukšmadariais vyrais. Tačiau apiforminti savo skundą, t. y. parašyti pareiškimą, atsisako. Jų noras „išlieti širdį", „pagąsdinti vyrą" yra žmogiškai suprantamas. Bet kiek gi darbo laiko atima iš milicininko. Be to, kai kada nepagrįstai ilgi, ne vienkartiniai įkalbinėjimai ir perspėjimai, kaip iš milicijos darbuotojų, taip ir iš darbo kolektyvų pusės, visai neveda link buitinių teisės pažeidimų mažėjimo.

Spausdiname Sniečkaus gyvenvietės Vidaus reikalų skyriaus inspektoriaus G. Kevras aiškinimą apie nusikaltimus, kuriuos priimta vadinti buitiniais.

Analizuodamas buitinius teisės pažeidimus, supranti, kad girtavimas yra pati labiausiai paplitusi jų priežastis. Nuolatinio girtavimo dėka degraduoja asmenybė, sukeliamas savikontrolės sumažėjimas, dingsta gėdos, garbės, sąžinės jausmai. Girtuoklis nebesiskaito su aplinkinių interesais ir privalumais, reiškia jiems grubumą, kai kada net atvirą žiaurumą.

Šeimyninis gyvenimas, sutuoktinių, giminių, kaimynų tarpusavio santykiai yra labai delikatus reikalas. Grubus įsikišimas čia neleistinas. Tačiau, tuose atvejuose, kada šeimoje susiklostė aiškiai negera padėtis, kada nuolatinis girtavimas, amoralus elgesys, ginčai gręsia įstatymu saugomų aplinkinių interesams, ypač vaikų, visuomeninių organizacijų ir teisėtvarkos saugojimo organų įsikišimas ne tik pageidaujamas, bet ir būtinas.

Reikia pasakyti, kad dažniausiai sutinkami buitiniai nusikaltimai, numatyti Lietuvos TSR Baudžiamojo kodekso 116 straipsnyje (tyčinis lengvas kūno sužalojimas) ir 117 straipsnyje (mušimas ir kankinimas). Sutinkamai su Lietuvos TSR Baudžiamojo procesinio kodekso 126 straipsniu, baudžiamąsias bylas, dėl 116 str. ir 177 str. numatytų nusikaltimų, pagal nukentėjusiųjų skundą iškelia teisėjas ir be parengtinio tardymo nagrinėja teismas, išskyrus atvejus, kai parengtinio tardymo vykdymas yra pripažintas būtinu.

Tokiu atveju, jei yra gautas nukentėjusiojo raštiškas pareiškimas apie nusikaltimą padariusio asmens patraukimą baudžiamojon atsakomybėn, Vidaus reikalų skyrius visą surinktą patikrinimo medžiagą siunčia į Liaudies teismą. Jei tokio pareiškimo nėra, tai nereiškia, kad nusikaltėlis turi likti nenubaustas. Tokiu atveju įvykdyto veiksmo pavojingumą visuomenei reikia vertinti atsižvelgiant į jo priežastis ir buvusias aplinkybes, smurtinių veiksmų daugkartiškumą iš kaltininko pusės, jo asmens ir nukentėjusiojo charakteristikas. Nuolatiniai girti skandalai, palydimi tėvų, žmonos, vaikų arba kitų asmenų sumušimu, liudija apie beširdiškumą, cinizmą, kaltininko pavojų visuomenei. Tokiu atveju Vidaus reikalų skyrius, sutinkamai su Baudžiamuoju procesiniu įstatymu, turi teisę kelti klausimą prokurorui dėl baudžiamosios bylos iškėlimo, net jei nėra nukentėjusiojo skundo, nes tokia byla įgyja ypatingą visuomeninę reikšmę.

Radiacinė būklė

Nuo sausio 17 iki 23 dienos radioaktyvių medžiagų išmetimas į aplinką svyravo: inertinių radioaktyvių dujų — nuo 14 iki 16 procentų, ilgaamžių radionuklidų — nuo 0,09 iki 0,29 procento, jodo — 131 — nuo 0,83 iki 2,8 procentų. Sniečkaus gyvenvietės gama fonas sudarė nuo 9 iki 11 mikrorentgenų per valandą.

SKELBIMAI

✦ Rugpjūčio 2 dieną Sniečkuje įvykdyta vagystė. Nusikaltėliai, norėdami nuslėpti savo veiksmus, Statybininkų gatvėje išmetė odinę striukę.

Asmenis, radusius striukę arba ką nors žinančius apie šį faktą, prašome paskambinti telefonu: 31-103.

Kriminalinė paieška

LATVIJOS TV

Šeštadienis, sausio 27 d.

9.00 — Informacinė-pramoginė laida „Rytinė valanda". 10.00 — Multiplik[illegible]cinis filmas vaikams „Žydroji strėlė". 10.20 — „Vizitas". Kartojama sausio 19 d. laida. 11.00 — „TV parlamentas". Sinchroninis vertimas — per II Latvijos radijo programą. 13.30 — „Popmuzika". 14.00 — „Gaublys". 14.30 — Rygos kino studijos meninis filmas „Atminti arba užmiršti". 15.55 — „Filmas — mano bendraamžis". 16.55 — V. Kuprys „Latvijos laiškai". 17.40 — „Žodis apie knygą". 18.25 — „Gyvenimo gijos". Latvijos šaulių įvairūs likimai". 19.05 — J. Haidnas. Adagio iš koncerto violončelei su orkestru. Do mažor. 19.15 — „Teatro naujienos". K. Chiginsas. Ž—K. Karjeras „Haroldas ir Moda" Liepojos teatre. 19.45— Žinios rusų kalba. 20.00 — Programa vaikams „Pasaka prieš miegą". 20.15 „Dialogas". 21.00 — Informacinė programa „Panorama". 21.45 — „Kinas ir mes". 22.50 — „XXIV Latvijos LKJS suvažiavime".

Sekmadienis, sausio 28 d.

11.45 — Estijos televizijos filmas-koncertas „Anė Veski". 12.10 — „Dialogas". 12.55 — „Muzikiniai metų įvykiai". 15.20 — Rygos kino studijos televizijos meninis filmas „Paskutinis vizitas". 16.35 — „Tekstilės dailininkė Editė Paula-Vignerė". 17.05 — „Aš, tu, jis, ji ..." Jaunų modeliuotojų variacija tema — žmogus, laikas, mada. 17.50 — „Tai domina daugelį". 18.20 — Žurnalas „Teatras". 19.45 — Žinios rusų kalba. 20.00 — Programa vaikams „Pasaka prieš miegą". 20.15 — „Laikas ir likimai". 21.00 — Informacinė programa „Panorama". 21.30 — „Savo žemei". 22.30 — Tarptautiniame pramoginių šokių konkurse „Rygos ruduo — 89"

TAI BENT FINALAS!

Sausio 9 dieną įvyko finalinės krepšinio žaidynės, kurių metu buvo išaiškintas IAE čempionas. Varžybos prasidėjo praėjusių metų gruodžio 20 dieną. Labai gaila, bet ne visos komandos jose dalyvavo.

Žaidimas vyko dviejuose pogrupiuose, iš kurių dvi komandos patekdavo į finalinį ketvertuką. Pagaliau kovoje dėl pirmosios vietos susitiko dvi, šiandienai pačios stipriausios, t. y. reaktorinio cecho ir šiluminių-automatinių išmatavimų cecho, komandos.

Nuo pirmų susitikimo minučių į priekį išsiveržė šiluminių-automatinių išmatavimų cecho komanda, vedama geriausio šio susitikimo puolėjo V. Prišmonto, susitikimo antro kėlinio viduryje atitrūkusi bent 10 taškų. Atrodo, pergalė yra arti. Bet čia geriausias savybes parodė reaktorinio cecho krepšininkai. Keliolikos minučių laikotarpyje jie ne tik priartėjo, bet,likus 30 sekundžių iki finalinio švilpuko, ir išsiveržė į priekį. Čia labai tiks prisiminti Olimpinių žaidynių istoriją, kai A. Belovas, TSRS rinktinės žaidėjas, paskutinę sekundę tolimu metimu išplėšė pergalę TSRS rinktinei. Pas mus toks žaidėjas buvo A. Artykbajevas, kuris, likus 3 sekundėms iki rungtynių pabaigos, įmetė pergalingą kamuolį beveik iš lauko centro! Belieka pridurti, kad A. Artykbajevas taip pat yra „Inter" futbolo komandos žaidėjas.

Geriausi finalo žaidėjai buvo V. Prišmontas (šiluminių-automatinių išmatavimų cechas) ir S. Pėtrovas (reaktorinis cechas). Gerai teisėjavo V. Ševčenko, I. Urazovas, I. Maksimenko.

V. KONYŠEVAS,
Laisvanoriškos sportinės draugijos pirmininkas

Redaktorius Aleksandras BERIOZA

„Gera diena", Vakarų statybos valdybos ir Ignalinos atominės elektrinės administracijos ir partinių komitetų laikraštis. Laikraštis leidžiamas penktadieniais lietuvių ir rusų kalbomis.

MŪSŲ ADRESAS: 234761, Lietuvos TSR, Ignalinos rajonas, Sniečkus, Festivalio 10, a/d 77.

Telefonai: redaktoriaus, sekretorės — 33477, buhalterės, vertėjos — 33467; Skyriai: O. Berioza — 26971, T. Višneveckaja — 31714, R. Ždanova — 33467, A. Poletajeva — 26128. Dailininkas L. Lebiodkinas — 26971.

Spauda ofsetinė. Formatas A-3,2 spaudos lankai. Tiražas 300 egzempliorių. Užsakymo Nr. 143. Surinkta ir atspausdinta Utenos spaustuvėje: Utena, Kauno 33, telefonas 54787. Indeksas 67313.